

Zaaknummer : CBHO 2018/147
Rechter(s) : mr. Drop
Datum uitspraak : 17 december 2018
Partijen : appellant en het CBE van de Open Universiteit
Trefwoorden : beoordeling
kennen en kunnen
slagingspercentage
Artikelen : WHW: artikel 7.66, tweede lid
Awb: artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b
UWHW 2008:
OER:
Uitspraak : ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Wat appellant in beroep heeft aangevoerd, komt er, anders dan appellant zelf lijkt te zien, in wezen op neer dat hij een discussie wil voeren over de door hem gegeven antwoorden op de vragen 4a en 4b van het tentamen Personen- en Familierecht en daarmee over de juistheid van de formulering van deze vragen en de waardering van zijn antwoorden. Dit verdraagt zich evenwel niet met het onder 2.4 weergegeven toetsingskader, zodat dit betoog niet kan leiden tot het ermee beoogde resultaat. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat het CBE er ten onrechte van is uitgegaan dat de vaststelling van de door appellant bestreden tentamenvragen en de beoordeling van het daarop gegeven antwoord zorgvuldig heeft plaatsgevonden en dat daarbij aan de voorschriften van procedurele aard is voldaan. Daarbij neemt het College in aanmerking dat de klachten van appellant in de procedure bij het CBE aan de examinerator zijn voorgelegd en dat deze daarop inhoudelijk heeft gereageerd. Uit die reactie van 23 mei 2018 kan worden afgeleid dat de examinerator bij het corrigeren van het tentamenwerk niet is gebleken dat andere studenten moeite hebben gehad met het interpreteren van de vraag 4a, zoals dat hem als examinerator voor ogen stond, en dat appellant vraag 4b heeft beantwoord met inachtneming van een omstandigheid die als zodanig in de vraag niet werd gegeven. Daarbij is uitgelegd dat het ontbreken van delen van het antwoord heeft geleid tot puntenaftrek, maar dat daar tegenover heeft gestaan dat bij de beantwoording van vraag 4b punten zijn toegekend omdat een deel van die vraag mede was beantwoord bij vraag 4a.
Gelet op het voorgaande heeft het CBE de vaststelling van het tentamencijfer dan ook terecht in stand gelaten. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 28 februari 2018 heeft de Commissie voor de examens van de Faculteit Cultuur- en rechtswetenschappen (hierna: examencommissie) aan appellant meegedeeld dat hij op 6 februari 2018 heeft voldaan aan de eisen die gesteld worden aan het tentamen van de cursus Personen- en familierecht en dat de examinerator dit tentamen met het cijfer 6 heeft beoordeeld.

Bij beslissing van 11 juli 2018, verzonden op 25 juli 2018, heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief van 3 september 2018, bij het College ingekomen op 4 september 2018, beroep ingesteld.

Het CBE heeft op 25 september 2018 een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer verwezen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 november 2018 waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft op 6 februari 2018 het tentamen Personen- en Familierecht afgelegd. De examinerator heeft dit tentamen met een 6 beoordeeld. In het beroepschrift bij het CBE tegen die beoordeling is appellant opgekomen tegen de vragen 4a,4b, 5a en 5b. Kort gezegd heeft appellant zich op het standpunt gesteld dat de wijze waarop de vragen zijn gesteld konden leiden tot de interpretatie die hij aan die vragen heeft gegeven en dat de door hem gegeven antwoorden – dus – juist zijn.

2.2. Het CBE heeft zich in de bestreden beslissing op het standpunt gesteld dat de examinerator in redelijkheid tot de beoordeling van de antwoorden van appellant op de door hem ter discussie gestelde vragen heeft kunnen komen en dat de examinerator ook overigens niet heeft gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het CBE heeft daaraan ten grondslag gelegd dat bij de waardering van tentamenvragen als hier aan de orde de oordelen van redelijk denkende personen binnen zekere grenzen uiteen kunnen lopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen onredelijk zijn. Naar het oordeel van het CBE zijn de grenzen in het voorliggende geval, voor wat betreft de door appellant aangevoerde aspecten, niet overschreden.

2.3. Appellant, die het beroep bij het College heeft beperkt tot zijn klachten over de vragen 4a en 4b, betoogt dat het CBE heeft miskend dat, juiste interpretatie van vraag 4a zou hebben moeten betekenen dat niet alle mogelijkheden in het antwoord behoeften te worden benoemd, maar slechts een of meerdere. Over vraag 4b heeft appellant opgemerkt dat, uitgaande van zijn interpretatie van de daaraan voorafgaande vraag, het door hem gegeven antwoord juist was en dat daarover ten onrechte door de examinerator is gesteld dat dit antwoord niet voor de hand lag. Appellant heeft daarnaast gesteld dat het beperkte slagingspercentage en de betrouwbaarheidsanalyse wijzen op niet-studentgerelateerde tekortkomingen in het tentamen of het daaraan voorafgaande onderwijs. Volgens appellant is de beslissing van het CBE die aan deze klachten voorbijgaat, niet voldoende gemotiveerd en had die beslissing in redelijkheid niet kunnen luiden, zoals deze luidt.

2.4. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van een college van beroep voor de examens een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd Dit betekent dat het College slechts kan onderzoeken of het CBE terecht de vaststelling van het cijfer in stand heeft gelaten voor omdat bij de beoordeling is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

2.5. Wat appellant in beroep heeft aangevoerd, komt er, anders dan appellant zelf lijkt te zien, in wezen op neer dat hij een discussie wil voeren over de door hem gegeven antwoorden op de vragen 4a en 4b van het tentamen Personen- en Familierecht en daarmee over de juistheid van de formulering van deze vragen en de waardering van zijn antwoorden. Dit verdraagt zich evenwel niet met het onder 2.4 weergegeven toetsingskader, zodat dit betoog niet kan leiden tot het ermee beoogde resultaat. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat het CBE er ten onrechte van is uitgegaan dat de vaststelling van de door appellant bestreden tentamenvragen en de beoordeling van het daarop gegeven antwoord zorgvuldig heeft plaatsgevonden en dat daarbij aan de voorschriften van procedurele aard is voldaan. Daarbij neemt het College in aanmerking dat de klachten van appellant in de procedure bij het CBE aan de examinerator zijn voorgelegd en dat deze daarop inhoudelijk heeft gereageerd. Uit die reactie van 23 mei 2018 kan worden afgeleid dat de examinerator bij het corrigeren van het tentamenwerk niet is gebleken dat andere studenten moeite hebben gehad met het interpreteren van de vraag 4a, zoals dat hem als examinerator voor ogen stond, en dat appellant vraag 4b heeft beantwoord met inachtneming van een omstandigheid die als zodanig in de vraag niet werd gegeven. Daarbij is uitgelegd dat het ontbreken van delen van het antwoord heeft geleid tot puntenaftrek, maar dat daar tegenover heeft gestaan dat bij de beantwoording van vraag 4b punten zijn toegekend omdat een deel van die vraag mede was beantwoord bij vraag 4a.

Gelet op het voorgaande heeft het CBE de vaststelling van het tentamencijfer dan ook terecht in stand gelaten. Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.Th. Drop, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. D.T. van der Leek, als secretaris.